

**SVEICAM
SIEVIETES
SVĒTKOS!**

Mātes sirds

Ja tev šķiet, ka nabags esi,
Pasaulē tik vajāts, peltis, —
Nava tiesa: mātes sirdī
Tev ir visudārgais zelts.
Ja tu daudz ko pazaudējis,
Kas tev likās liels un svēts, —
Kur tu mieru atradīsi?
Tad pie mātes sirds tu bēdz.
Pat priekš tumša noziedznieka,
Kam būs bargu sodu cēst,
Mātes sāpju pilnā sirdī
Mīlestība neizdzīst.
Dimantus un dārgas pērles
Vairi ceļa dubļos sēt,
Ja tu laužis mātes sirdi —
Nav vairs tev ko pazaudēt!...
Glabā savu mātes sirdi —
Mantu visudārgāko:
Mūžam mīļu viņu tūri,
Mūžam nenācīni to!

(Saulietis)

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĪETIES!

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

● Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 29 (5878)

● Trešdien, 1989. gada 8. martā

● Maksā 3 kap.

Cienījamās sievietes!

Latvijas KP Preiļu rajona komiteja un rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja sirsnīgi sveic jūs 8. Martā — visas pasaules sieviešu vienotības un solidaritātes dienā!

Lielais Oktobris un Lenina partija sievietei pirmo reizi deva iespējas un reālas garantijas kļūt par sociāli ekonomisko pārveidojumu pilntiesīgu dalībnieci, radīja pieeju plašai līdzdalībai izglītībā, kultūrā, zinātnē un valsts pārvaldīšanā.

Mūsdienās, atbildīgajā revolūcionārās pārkārtošanās periodā, ļoti aktuāls un valstiski svarīgs uzdevums ir sieviešu iesaistīšana ne tikai ekonomisko jautājumu risināšanā, bet arī sabiedriski politiskajā dzīvē, sabiedrības garīgās un tikumiskās atmosfēras atjaunināšanā un atveseļošanā. Šo uzdevumu risināšanā aktīvi piedalās lielākā daļa rajona sieviešu. Paldies viņām!

Nekad nav mazinājusies sievietes mātes loma. Īpaši — šajā trauksmainajā laikā. Māte ir tā, kas palīdz bērnam pareizi izprast notiekošo, kas veido un stabilizē viņa pasaules uzskatu, ievirza istajā gultnē kūsājošo nemieru.

Sieviete ir arī ģimenes pavarda glabātāja, garīgo un tikumisko vērtību tālākdāvēja. Lai arī turpmāk jūsu ieguldījums šinī jomā kalpo mūsu dzīves atjaunošanai. Dārgās sievietes!

No visas sirds novēlam jums stipru veselību, laimi un prieku, radošus panākumus ikdienas darbā!

LATVIJAS KP RAJONA KOMITEJA
RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU
PADOMES IZPILDKOMITEJA

TURPMĀK MŪSU LAIKRAKSTĀ

● 26. martā — PSRS tautas deputātu vēlēšanas. Priekšvēlēšanu kampaņā sācies jauns posms — reģistrēto deputātu kandidātu tikšanās ar vēlētājiem. Par to, kā tās notiek mūsu rajonā, informēsīm laikraksta turpmākajos numuros.

● 4. martā notika Preiļu pilsētas sieviešu konference. Varēsiet iepazīties ar šinī konferencē pieņemto aicinājumu Preiļu pilsētas sievietēm.

● Divas dienas Daugavpilī risinājās Latgāliešu kultūras biedrību savienības organizētā zinātniskā konference par latgāliešu valodas jautājumiem. Sniegsim nelielu ieskatu konferences darbā un publicēsīm tajā pieņemtās rezolūcijas.

● Jevdokija Stepanova (attēlā) strādā par galveno ekonomisti ražošanas apvienībā «Lauktechnika». Uz šo uzņēmumu viņa atnāca 1977. gadā un iestājās arī Latvijas Valsts universitātes Ekonomikas fakultātē neklātienēs nodaļā, kuru pabeidza 1982. gadā. Viņa labi pārzina visu «Lauktechnikas» iecirkņu ekonomisko stāvokli, interesējas un ievieš praksē jaunākās ekonomiskās darba metodes. Aktīva Zinību biedrības lektore, ievēlota par apvienības darba kolektīva padomes locekli.

J. SILICKA foto

LITERĀRĀ LAPPUSE

Marta Bārbale

Karogs

Viņš nebija aprakts,
Viņš bij dzīvs.
Mums sarkanbaltsarkanais
Dvēselēs plīv.

Un asinīs pulsē,
Uz priekšu dzen.
Tas pacelts ne šodien,
Tas pacelts jau sen.

Un velti nievāt
Un tiesu tam spriest.
Tā dēļ jau tūkstoši
Gājuši ciest.

Tā dēļ mēs esam,
Tā dēļ mums būt.
Sais krāsās latvietis
Tēvzemi jūt.

Viņš nebija aprakts,
Viņš ir dzīvs.
Lai sarkanbaltsarkanais
Atvijas brīvs!

Ausma Pormale

Ziedoņa mirklis

Lielcaains puisēns,
Baltzobains delveris
Atskrēja ciemā:

Sazēla zāle,
Saplauka pūpoli,
Izīra ziema.

Dejoja pavasars,
Dainoja vasara
Aprīnā, cienā.

Spoguļa lauskā
Lūkojās slenāzis.
Rosījās bite.

Pulējās ļaudis,
Pasmēlot saulīti.
Mūžīgā rite.

Apstājās puisēns
Rudeņa pievārtē:
— Kur māte, kur cilti?

2. V. 1977.

Voldemārs

Romanovskis

Pesimists

I MELU MĀNIJA

Priekšskars pacelts. Sākas
melodramas.

Melo drāmas,
dāmas.

Melodijas.
Melo dejas,
sejas.

Melo ejas:
ieejas,
izejas.

Melu mānija.

Ak,
kaut tā par melomāniju kļūtu.

II OPTIMISTISKS MONOLOGS
KRITIENA BRIDI

Aiz devītā vilņa nāk
baillīgais pirmais.
Sāpīgs kritums —
jauna cēluma pamats.

— Cik ilgi jūra var
vilņus uz krastu dzīt?
Cik ilgi tā strādāt?

— Mūžīgi.

— Bet cilvēks?

Eva Mārtuža

Ap to puķi uz palodas,
Nepiesildītā namā,
Ap to sirdi no galodas,
Cilvēkā senzināmā,
Netinies, valodiņ, nevalodas,
Pauzdama svešam un radam.
Pelītei pagrabā glabāt dod tās
Līdz citam gadam.
Starp to pumpuru drebošu,
Starp tecilu cietu,
Par trulu izkapti nebūsi tu,
Par cirvja pietu.
Spēkam, kas iežus irdina,
Spēkam, kas plaucē un birdina,
Atvēli laiku un vietu!

Ilga Bērza

Prom no tevis

Projām! Projām!
Vēl joprojām
Sevi projām
Dzenu es.
Tikai sevis
Aizdzīšana
Man vairs
Prieku neatnes.

Antons Kūkojs

Mātes sudrabs

Pavisam maz ir laika,
Kad neticēt drikst mātēm,
Kad viņu gudrais padoms
Ausīm garām slid.

Tāds starplaiciņš
Kā pagūt iemīlēties,
Un mīlestībā pirmā
Ievām līdzī tvikt...

Viss pārējais
Ir tomēr iet pie mātēm,
Un māšu mūžam
Baltu vietu klāt.

Mātes — sudrabs!
Kas mums citu dāvās?
Dzirdu nopietni
Jau ļaudis aplēst sāk:

— Drīz sudbraktuves
Vien māšu sirdīs mājosi!

Normunds Dimants

Pavasara rudeni

Vairs nebiju ne tīrs, ne svēts,
Kad tava elpa mani skāra.
Tavs gaišums bija sāpju
mērs.

Tu ienāci no drēgna āra.

Einārs Pelšs

x x x
es domāju un zeme griezās
es vēlreiz dievam nolūdzos
lai kārtais kaķis dzīrnas
grieztu
lai zeltu zars kas nolūzis
es lūdzos tā bet zeme griezās
dievs atsacīja: ko lūdzu?
es gulēju un vēros griestos
un pamazītēm nojūdzos

x x x
sirdij laicīgai
sirdij nomātai
likās: mūžīgi
palikt amatā
sirdij satrauktai
sirdij nomāktai
sapnī rādījās:
sitas nomodā

Normunds Dimants

Kluss sapnis

Es gribu apgarotu mieru
Un tavu maigo dvašu blakus,
Ar gaismu pielijušas dienas,
Ar saules smiltīm klātas
takas

Un mārīti, kas tavos matos
Kā laimes ugunīņa spīgo,
Un lai tu vienmēr būtu
pati, —
Ne brīdi manis nelaimīga.

DZIPS — MEDNIEKS

Ilga Rismane

Mazi tēlojumi

KĀ DZIPS SADRAUDZEJAS AR DEŽITI

Dēziju, angoras trusenīti, ko
var ielikt kabatā, atnesu mājā.
Dzips ilgi skatījās uz viņu un
beidzot pieņēma par savējo —
laizīja ar mēli it kā mazgājot
un audzināja.

Dēzīte auga dušīgi un kļuva
par vilņainas un garšpalvainas
vilnas īpašnieci. Vilnu var plūkt
un krāt katūna maisiņā.

Dārzā Dēzīte jūtas kā sav-
mājas. Lec pāri lāpstai, kad
roku dobes. Mazgājas svaigajā
smiltī, trīdama vienus un otru
sānus, līdzdama uz vēdera.
Dēzīte ēd ziedus, kad tie ve-

● Vecmāmiņ, es arī gribu pamēģināt...
J. SILICKA foto

Veneranda Zepa-Vanaga

Ķīvītes balss

25. III. 1949.

Kad atkūst upes, ledus gāles lūzt,
kad aprīlvējš pār tūrumiem skrien klūpot,
«Ķīvil Ķīvil», kāds, žēli saucot, lūdz:
«Kur mazā ķīvīte lai bērnus šūpo?»
Kur ir tas aizvējš, zaļais stiebru cers,
kur pieplakt vakaros un pieglauzt spārnus?
No kura avota var tīru lāsi dzert
un projām vēlīt visus zemes sārņus?»
Sī spalgi žēlā balss līdz padebešiem kāpj,
un atsauc atmiņas. Tās sāj.
Jā. Reiz bija mājas.
Bet tad, kādā naktī,
kā prožektors iekrita logā sarkana zvaigzne,
pagalmā bruņoti stāvi —
sīrotāji!
Kungs Dievs, piedod tiem,
ja tie nezināja,
ko dara.
Kad uzauza rīts, slimīgi dzeltenīgs,
māja tukša bija.
Tikai uz grīdas, dubļos lemīta,
gulēja mātes fotogrāfija.
Kad atkūst upes, ledus gāles lūzt,
kad aprīlvējš pār tūrumiem skrien klūpot,
«Ķīvil Ķīvil», kāds, žēli saucot, lūdz:
«Kur mazā ķīvīte lai bērnus šūpo?»

LAPSA PIE DIKA

Aust rīts. Pakalnā pie diķa
kust ruda aste. Tur, lūk, lapsa
atnākusī padzerties. Kā pieeju
tuvāk, liekas, lapsas krāsa sa-
plūst kopā ar uzlecošu saules
staru.

Pamodusies arī mūsu fokster-
jerīte Bebetiņa. Spicās ausis, kā
allaž, ausīgas. Viņā, izvingrinā-
dama locekļus, dodas mazā pa-
staigā. Bet tad kaut ko laikam
saož... Kā nu palecas gaisā. Sāk
skriet pa garo, ziedošo zāli uz
divkājām. Klusu, klusu, mirdzo-
šām acīm, rozā mēli pati savam
spilgtumam.

Tikmēr lapsa jau beigusi lakt
no diķa un it nemanāmi izzūd
gaismas sārtumā. Ar visu kuplo
astī ruda rīta rīksī...

